

Eul

David

Eul

I-am dat drumul firii, și s-a dus
Ca un prădător flămând de noapte
Și s-a pus în contra lui Isus
S-a smucit din liniște și șoapte!

Ca un fulger, cum s-a dezlegat
Ca o plaie rece fără preget
S-a întors spre mine și a urlat
O țineam atâta, de un deget

Și a spart și ziduri și pereți
Căpăta în mine forma unei brute
Prin privire trimitea săgeți
N-a lăsat în mine o virtute...

Mă târa, căci i-am pierdut controlul
Prin pustiuri fără de izvoare
Îi făcusem lumii tot ocolul
Până ajunsesem fără de valoare

În genunchi, aproape sfărâmat
Am găsit în mine-o amintire
Pe Isus Hristos, însângerat
Care dă izbândă, ispășire...

Ridicat-am mâinile murdare
Sus înspre lumină, înspre cer
Ca să cer putere și iertare,
Cuie oțelite, și-un ciocan de fier...